

Fri debat om skolereform

Information, d. 5. september 2014.09.05 af Stefan Hermann, rektor ved professionshøjskolen Metropol

Folkeskolereformen og en ny organisering af skolelærernes arbejdstid har ikke alene skabt livlig og engageret debat, som det hør og bør sig, men også fejder, kamp svøbt i krigerisk retorik og hyppige personlige intimideringer.

Fra Niels Egelunds »stop med jeres pis og kom i arbejdstøjet« til sammenligninger af regeringen med nazityskland. Jahatte og nej-hatte. Det går særlig lystigt for sig på de sociale medier.

K. E. Løgstrup skrev engang, at demokrati er en skikkelig måde at være uenig på. Det er ikke alene smukt skrevet, men det er også et bud på, hvordan ytringsfriheden forvaltes klogt - uden at blive til pænhedens politisk korrekte regime - og hvordan åndsfriheden gives liv.

Begge dele bør være en fordring til og for lærerne, og det har heldigvis været en traditionsrig del af dansk pædagogik og uddannelseskultur.

Ethvert tilløb til at hæmme den frie og åbne samtale må derfor imødegås. Både når den kommer fra social kontrol i de professionelles kredse, og ikke mindst når den kommer fra ledelseslag.

Personalesager er af gode grunde tåget terræn, men den såkaldte Agedrupsag, hvor skolelæreren Erik Schmidt fik en tjenestelig advarsel - øjensynlig for på et personalemøde at protestere over skolereformen og den lokale forvaltning af den - synes at være en vigtig påmindelse for os alle.

Stefan Hermanns fulde og uforkortede indlæg kan læses her:

Åndsfriheden skal blomstre i skolen

Af Stefan Hermann, rektor Professionshøjskolen Metropol

Folkeskolereformen og en ny organisering af skolelærernes arbejdstid har skabt opbrud og betydelige dønninger i skoleverdenen. Ikke alene livlig og engageret debat som det hør og bør sig, men også fejder, kamp svøbt i krigerisk retorik og hyppige personlige intimideringer. Fra Niels Egelunds "stop med jeres pis og kom i arbejdstøjet" til sammenligninger af regeringen med nazityskland. Ja-hatte og nej-hatte. Det går særlig lystigt for sig på de sociale medier.

K.E. Løgstrup skrev engang, at demokrati er en skikkelig måde at være uenig på. Det er ikke alene smukt skrevet, men også et bud på, hvordan ytringsfriheden forvaltes klogt (uden at blive til et pænhedens politisk korrekte regime), og hvordan åndsfriheden gives liv. Begge dele bør være en fordring til og for lærerne, og har heldigvis været en traditionsrig del af dansk pædagogik og uddannelseskultur.

Ethvert tilløb til at hæmme den frie og åbne samtale må derfor imødegås. Både når den kommer fra social kontrol i de professionelles egne kredse og ikke mindst, når den kommer fra ledelseslag. Personalesager er af gode grunde tåget terræn, men den såkaldte Agedrupsag, hvor skolelæreren Erik Schmidt på Agedrup Skole på Fyn, fik en tjenestelig advarsel, øjensynlig for på et personalemøde at protestere over skolereformen og den lokale forvaltning af den, synes at være en vigtig påmindelse for os alle.

Ytringsfriheden er ikke alene en ret for offentlig ansatte, men åndsfriheden kan kun trives, hvis også ledere stimulerer den, diskuterer og krydser klinger på en skikkelig måde. Vel at mærke samtidig med, at lærere og andre medarbejdere i fællesskab arbejder for at realisere demokratiske beslutninger. Begge dele er en umistelig bestanddel af som profession at tjene et højere formål sanktioneret af det repræsentative demokrati, og hverken et spørgsmål om henholdsvis brokkeri eller lydige implementeringssoldater i en konkurrencestat.

Et uvurderligt aktiv i dansk uddannelseskultur er den åbne, frie samtale blandt medarbejdere, undervisere, studerende, elever og ledere. Det er meget mere end smukke idealer. Det er et hestearbejde, der kun bærer frugt med en indsats fra alle fronter. Ikke mindst fra de ledende lag.